

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Jiřího Pally, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **O. H.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2007, č. j. OAM - 1 - 853/VL - 20 - 05 - 2007, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 23. 5. 2008, č. j. 60 Az 110/2007 - 17,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Ostravě byla zamítnuta žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 11. 2007, č. j. OAM - 1 - 853/VL - 20 - 05 - 2007, kterým žalobci byla podle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zamítnuta žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná. O nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádnému z účastníků se právo na jejich náhradu nepřiznává.

Ve smyslu daného poučení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě kasační stížnost a požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením Krajského soudu v Ostravě č. j. 60 Az 110/2007 - 41 ze dne 8. 10. 2008 bylo o jeho žádosti rozhodnuto tak, že stěžovateli zástupce nebyl ustanoven (pro nedoložení osobních a majetkových poměrů na výzvu soudu) a současně byl stěžovatel vyzván, aby do jednoho měsíce doložil do spisu plnou moc udělenou advokátovi pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatel na tuto výzvu ve stanovené lhůtě nereagoval.

Protože usnesení Krajského soudu v Ostravě zůstalo ze strany stěžovatele bez doložení plné moci advokáta, byl spis po uplynutí stanovené lhůty v souladu s § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), předložen Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud o věci uvážil následovně: Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Podle ustanovení § 46 odst. 1

písm. a) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat. V posuzované věci vystupoval stěžovatel v řízení před správním orgánem i v přezkumném řízení soudním jako osoba bez zákonem předepsaného právnického vzdělání, a proto musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. Ostatně sám o toto zastoupení požádal. Protože však neodstranil nedostatek povinného zastoupení v řízení o kasační stížnosti, neboť nedoložil plnou moc, osvědčující zastoupení advokátem, a pro uvedený nedostatek podmínky řízení nelze v řízení pokračovat, musel Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítnout, aniž by se dále mohl zabývat dalšími náležitostmi kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. února 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu